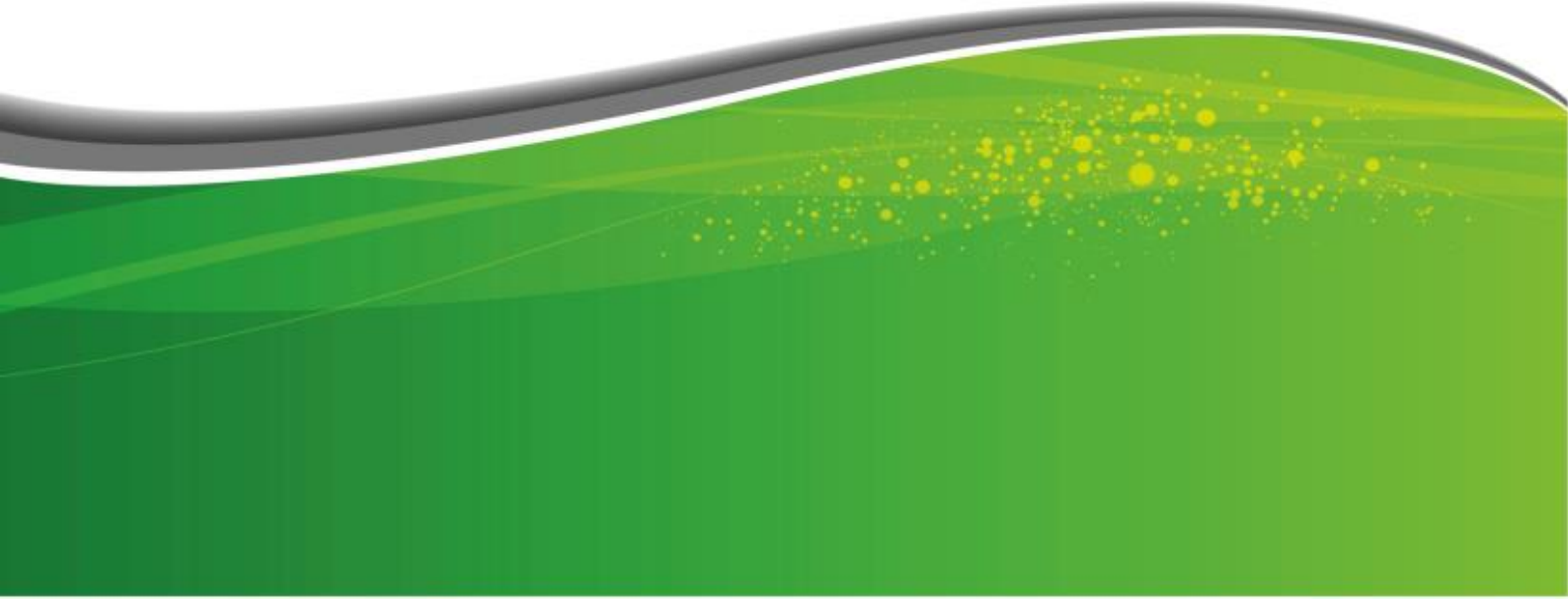

REVISTA ȘCOLII GIMNAZIALE "TRAIAN" CRAIOVA

ZBOR INFINIT

NR. 6 – MAI 2024

REVISTA ȘCOLARĂ "ZBOR ÎNFINIT"

Editor: Școala Gimnazială "Traian" Craiova

Str. Principatele Unite, Nr. 7, 200138

Craiova, Dolj, România

Tel : +40 251599561

E-mail: contact@scoala-traian.ro

Website: www.scoala-traian.ro

www.facebook.com/scoalatraiancv

Cod de identificare ISSN și ISSN-L/înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:

Zbor infinit (Online) = ISSN 2559 - 0324

ISSN-L 2559 - 0324

Redactori-șefi:

Riana Elena Badea, clasa a VIII-a D

Ioana Cîrțînă, clasa a VIII-a C

Colectivul de redacție:

1. Alexandra Gaciu, clasa a V-a F	23. Isabelle Vișan, clasa I B
2. Alexandru Ionescu, clasa a VII-a E	24. Iris Popescu, clasa a V-a B
3. Ana Cergă, clasa a VII-a B	25. Karina Tanasescu, clasa a V-a A.
4. Ana Samfira Olaru, clasa a VI-a D	26. Maia Gabriela Păun Oprescu, clasa a VII-a A
5. Anastasia Moțățeanu, clasa a VI-a A	27. Maria Caușil-Baroană, clasa a VII-a B
6. Andreea Maria Mirici, clasa a V-a B	28. Maria Preda, clasa I D
7. Andrei Giubega, clasa a II-a F	29. Maria Șerban, clasa a VIII-a B
8. Andrei-Sebastian Popa, clasa a V-a A	30. Matei Șerban, clasa I B
9. Andrei Stoian, clasa a VIII-a C	31. Miruna Adriana Burcă, clasa a V-a A
10. Andrei Tomescu, clasa a VI-a A	32. Miruna Dragomir, clasa a VI-a C.
11. Antonia Udrea, clasa a VI-a D	33. Patrick Andrei Speriatu, clasa a II-a F
12. Aris Gabriel Ravigan, clasa a V-a E	34. Riana Badea, clasa a VIII-a D
13. Clara Elena Trăistaru, clasa a V-a F	35. Robert Rebega, clasa a VII-a E
14. Clara Maria Bidileci, clasa a VII-a B	36. Sofia Nițu, clasa a VI-a A
15. Cristiana Ioana Ciobanu, clasa a VII-a B	37. Sofia Maria Uță, clasa a V-a B
16. Darius Andrei Zăfirescu, clasa a VII-a B	38. Sophia Coșeran, clasa a V-a C
17. David Chiritescu, clasa VI-a D	39. Sophia Turea, clasa a V-a A
18. David Daici, clasa a VII-a E	40. Sara Medelet, clasa a V-a E
19. Eliza Mihaela Stoenică, clasa a VIII-a B	41. Sarah Cojocaru, clasa a II-a D
20. Eva Carlugea Aranghel, clasa a V-a B	42. Sebastian Ticu, clasa VI-a D
21. Filip Mîndrilă, clasa a II-a F	43. Teodora Constantinescu, clasa a VI-a A
22. Ioana-Timeea Radu, clasa a V-a B	44. Vlad Nicolae, clasa a VII-a E

Profesori coordonatori:

Daniela Toma

Georgiana-Florentina Cioi

CUPRINS

I. INTRODUCERE	4
ZBORUL INFINIT CONTINUĂ!	4
IZVORUL CUNOAȘTERII	5
II. ATELIER LITERAR	7
2.1. MICII PROZATORI	7
CANTEMIR ȘI SPIRITUL FLORII DE CIREȘ	7
LEGENDA MERELOR COLORATE	8
ÎNTÂLNIREA	9
CINE EȘTI?	10
MĂ-NTORC LA TINE IAR.....	11
O ÎNTÂMPLERE ÎN ORA DE ROMÂNA	11
CULORILE COPILĂRIEI.....	12
DRAGA MEA NATURĂ,	13
MEREU LA ÎNCEPUT	13
PERECHEA DE TOCURI ROȘII	15
PANDANTIVUL	16
MAMA.....	17
MUȘUROIUL DE FURNICI	18
ȘCOALA MEA	18
PRIMĂVARA	19
PRINȚUL CEL VITEAZ	19
2.2. MICII POEȚI	21
LA ȘCOALĂ	21
CREDINȚA - ATÂT LINIȘTE, ATÂT CULOARE	21
ASTA SUNT EU!	22
MAMA.....	23
DINCOLO DE APUS	23
AUTOPORTRET	24
ANOTIMPUL VESELIEI.....	25
O STRADĂ CU SENTIMENTE	25
ANIVERSAREA ȘCOLII	26
PRIMĂVARA A SOSIT.....	27
PRIETENII CURAJOȘI	28
MIEUNICA.....	28
II. ATELIER JURNALISTIC.....	29
INTERVIU CU MARA SCARLAT.....	29
PASIUNEA PENTRU DANS, ÎMPREUNĂ CU ALEXANDRA CERGĂ ȘI ANTONIA TRAȘCĂ.....	30
PROIECTUL ERASMUS+: O FEREĂSTRĂ SPRE LUME	31
UN ÎNGER PRINTRE NOI.....	32
III. ITINERARII DE VACANȚĂ.....	35
MAREA.....	35
UN APUS DE SOARE LA MARE	35

IV. ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE	36
PRIMUL MEU PROIECT	36
PAGINĂ DE JURNAL 1	37
PAGINĂ DE JURNAL 2	39
PAGINĂ DE JURNAL 3	39
RAINDROPS	40
THAT'S WHAT GOOD MUSIC DOES. IT SPEAKS TO YOU, IT CHANGES YOU	41
MONOLOGUL MEU PENTRU CONCURSUL SPEAK OUT	42
ȘTIAȚI CĂ...	43
PROBLEME PREGĂTITOARE PENTRU OLIMPIADA DE LINGVISTICĂ.....	43
CURIOZITĂȚI LITERARE	44
V. COLȚUL OLIMPICILOR	45

I. INTRODUCERE

Zborul infinit continuă!

Riana Badea, clasa a VIII-a D

Redactor-șef

Dragii noștri, revista școlii „Traian” revine cu noi aventuri, noi creații care vă vor tăia respirația, noi povești pe care micii noștri artiști sunt pregătiți să le împărtășească cu voi.

Mii de sentimente sunt țesute între paginile frumos aranjate, cuvintele prind viață și vă introduc într-o lume magică, în care toate visele devin realitate. Vă întrebați cum de este posibil? Ei bine, trebuia să rămână un secret, însă presupun că pot face o excepție de la reguli pentru voi... În universul fantastic de care vă vorbeam, toată magia izvorăște din obiecte, precum pensule mânuite cu grație de cei mai de seamă artiști sau chiar condeie aurite, prin intermediul cărora scriitorii dau viață neconținut unor făpturi fermecătoare. Acești artiști, adevărați creatori de fantastic, își au rădăcinile în minunata noastră școală. Poate că e greu de crezut că simpli elevi, atât de fragezi ca vârstă, să fie niște artiști veritabili, însă cum ziceam... orice este posibil în universul nostru, la „Traian”.

Porțile care ne împrejmuesc școala sunt portalul către un tărâm de-a dreptul fermecat, în care fiecare copil are un cuvânt de spus. Profesorii ne cultivă, asemenea unor boboci de crin, care înfloresc înconjurați de căldură și dragoste. Ei *ne udă*, ne fac *mari*, iar *mirabila sămânță* ne rămâne sădită în suflet pentru tot restul vieții și va înflori iar și iar, pe secetă sau frig, pe ploaie sau pe vânt, la lumină sau din întuneric.

Fără alte adaosuri, sunt încântată să vă invit în universul nostru, în care, după cum am menționat anterior, aveți libertatea să visați dincolo de limite. Căci universul școlii „Traian” este infinit.

Atunci când primele fire de nisip ating sticla clepsidrei vieții, cursul existenței noastre nu este cert. Dar, un singur lucru este sigur: școala va avea un rol important în șirul de evenimente ce contribuie la devenirea noastră.

Pentru mine, Școala Gimnazială "Traian" a avut, de-a lungul timpului, mai multe conotații.

Pentru început, a fost o clădire impozantă, în care o fetiță cu parul creț prins în codițe urma să-și înceapă drumul spre succes. Școala, în acele momente, era doar o clădire înfoșătoare, iar sala de clasă era doar o încăpere în care nu mă puteam simți în largul meu.

Mai apoi, sala de clasă s-a transformat într-un tărâm magic, unde fricile și nesiguranțele mele erau transformate în visuri și aspirații de către a doua mea mamă, doamna învățătoare Mirea Mariana. Am început să cresc, colegii mei devenind o nouă familie, iar școala transformându-se încet, încet.

A urmat gimnaziul, iar familia clasei mele și-a schimbat un pic dinamica, căpătând o nouă mamă, doamna profesoară Toma Daniela și adăugând câțiva membri noi. Școala își transformase din nou înfățișarea, trecând de la locația plină de joc la clădirea misterioasă, în care profesori nemaivăzuți se perindau pe holurile luminoase, viitorul meu fiind incert.

Urma să devenim niște diamante, dar, după cum toți știm, nestematele se formează sub o presiune imensă. Așa că, profesorii ne-au recunoscut talentul și au început să ne șlefuiască încet, oferindu-ne teste complicate și critici constructive, lăsându-ne totuși să fim încă copii, făcând astfel lecțiile atractive.

Anii au trecut, materiile s-au înmulțit, clasa mea adăugând în orar chimie și chiar fizică. Școala s-a transformat din nou în acest interval. Școala a devenit un concept, un loc în care știam că toate curiozitățile îmi vor fi lămurite. Profesorii mi-au oferit încredere, iar eu i-am răsplătit cu premiile concursurilor la care am participat. Coridoarele gigantice pe care acum câțiva ani alergam râzând au devenit mult mai mici, dar cumva mai primitoare, fețele cunoscute oferindu-mi liniștea de care aveam nevoie, colectivul unității noastre fiind unul minunat.

Nu pot să vă ofer o definiție literară a școlii, dar vă pot spune că mi-a oferit încredere în sine, m-a învățat cum să mă încred în ceilalți, ce înseamnă empatia și cum să mă ridic după un eșec, pentru că, credeți-mă, am avut parte de multe în cei opt ani școlari.

Școala nu este numai despre învățat pentru ascultări, nu înseamnă numai lecțiile la care asistăm. Școala ne dă aripi pentru a putea zbura, iar fiecare profesor ne învață cum să planăm pe deasupra necazurilor vieții, amintindu-ne atunci când primim o notă mică sau când ziua noastră nu este perfectă că nimic nu este îndeajuns de important pentru a ne opri din a ne realiza visurile.

Pe poarta școlii a intrat o fetiță timidă ce își dorea să devină o prințesă. În curând, clepsidra vieții mele va termina nisipul destinat gimnaziului, pe ușile unității ieșind o absolventă sigură pe ea, cu aspirații mari și un viitor strălucit în medicină, toate acestea datorându-se dascălilor Școlii Gimnaziale "Traian".

TRAIAN

II. ATELIER LITERAR

2.1. MICII PROZATORI

Cantemir și spiritul florii de cireș

Anastasia Moțățeanu, clasa a VI-a A

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

În fața lui, bruma groasă, care acoperise în întregime coroana cireșului, se desfăcea în milioane de stele, milioane de artificii aprinse odată cu un singur chibrit. Iar fiecare stea se făcu o floare albă și în fiecare floare albă se topi un sunet rece, tot mai stins, ultimul sunet de orgă.

-Băiete, spuse încă odată cireșul. Nu te mira de nimic: începe, vezi bine, am înflorit. Asta se întâmplă în fiecare an. N-ar fi mare lucru. Dar acum e altceva. Ia aminte: începe; mai bine zis, a început. Ești dintre cei norocoși. Cere-mi numaidecât ce ai de cerut! Repede! Trebuie să plec la consiliu...

Limba micului Cantemir se dezmoți. Cuvintele se îngrămădiră atât de multe în gura lui, că primele douăzeci și nouă ieșiră împreună. Se auzi un fel de mmmcccaabbbunddiirunstuallmeoo, cât se poate de caraghios.

-Uită de întrebare, băiete! Am să-ți dau un spirit. Știu că sună ciudat, dar acel spirit poate să fie mai valoros decât toate bogățiile pământului. Este un spirit care te va alege după suflet, nu după aparențe. Ai încredere în ce-ți spun.

Lui Cantemir i se părea totul ca un vis, un basm din cele cunoscute, iar atunci când cireșul și-a desfăcut scoarța cafenie, nu mică i-a fost mirarea când înăuntrul acesteia se aflau 15 spirite în formă de fluturi, fiecare dinter acestea având culori diferite, personalități diferite și chiar păreau că trăiesc împreună, într-un oraș al spiritelor. Cantemir se uită la fiecare, fiind gata să fie ales de unul dintre aceștia.

-Grăbiți-vă! le spune cireșul acestora.

Dintre toate spiritele, unul singur, cel mai timid, se apropie de Cantemir și i se așeză în palmă.

Ilustrație: Cristina Ioana Ciobanu, clasa a VII-a B

Prof. îndrumător: Adriana Marcea

-Bună alegere, Yuki, - căci așa-l chema pe spirit – ai ales un om la fel de blând ca tine. Poate chiar prea blând, și zicând acestea își închide scoarța. Plecați! Înainte să vă zărească cineva!

Cantemir își ascunde spiritul în buzunarul jachetei și o ia la picior. Iese pe poarta școlii și se îndreaptă spre intersecție.

În timp ce așteaptă la semafor, băiatul simte spiritul foindu-se și-i șoptește:

-Te rog să te astâmperi. Altfel ne va observa cineva.

-Nu-ți face griji, spune spiritul. Am totul sub control. Te rog să o iei pe o alee mai întunecoasă.

Lui Cantemir nici nu i se mai părea ciudat faptul că spiritul prinsese glas. Devenise atât de încurcat de la ultimele evenimente încât se aștepta să-i vorbească până și semaforul din fața lui.

Trece de cealaltă parte a străzii și o ia spre o străduță mai îngustă, nepopulată. Scoate spiritul din buzunar și îl așează pe o piatră, iar apoi se asigură că nu vine nimeni.

-Am făcut ce mi-ai cerut, zice băiatul. Voiai să-mi spui ceva?

-Nu. Voiam să-ți arăt ceva – iar zicând acestea se transformă într-un dragon albastru – noi, spiritele, suntem capabile să ne schimbăm forma, dar pentru a face asta după bunul plac, ne trebuie o gazdă; mai bine-zis un posesor. Vezi tu, cireșul de la care m-ai obținut este deținătorul principal al spiritelor și șeful consiliului, adică Împăratul Spiritelor de Cireș. Ești foarte norocos că l-ai întâlnit, și de asemenea, eu sunt un spirit de elită, zice acesta iar apoi se micșorează și se încolăcește în jurul lui Cantemir. Vezi tu, acum mii de ani spiritele erau folosite rău, și încă ne ocupăm cu asta. Ultimul posesor al meu a murit acum trei ani, iar de atunci nu am mai putut asista la nicio luptă. Vrei tu, Cantemir, să fi noul meu deținător?

Cantemir a rămas uimit de cât de mult poate să vorbească un spirit, dar i-a luat în considerare cererea. Putea el, un copil de 12 ani, să fie posesorul unui spirit? Doar prin filme auzise el așa ceva, dar cu toate acestea își luă inima în dinți și spuse:

-Accept propunerea...

Legenda merelor colorate

Clara Elena Trăistaru, clasa a V-a F

Prof. îndrumător: Nadia Șutelcă

Se spune că demult, când zmeii mai trăiau și balaurii mai răsuflau, toate merele erau albe ca zăpada în mijlocul iernii.

Și trăia pe atunci un flăcău voinic mai năzdrăvan de 17 ani, care urma la tron. Pe vremea aceea, pentru a arăta dovadă de vitejie, trebuia să te lupți cu cea mai mare frică a poporului.

Și pe atunci exista un balaur mare cu trei capete care stătea ascuns în munți, iar toți oamenii erau speriați de el. Însă tânărul a acceptat provocarea și s-a dus în munți cu o sabie de diamant și o traistă plină cu mere albe, gata să învingă balaurul fioros. Tot poporul stătea la poalele muntelui, curios de ce se întâmplă. Balaurul se trezește cu un vizitator. Nervos, începe să scoată flăcări, iar

lupta începe. Băiatul reușește să îi taie două capete din trei, dar când era gata să îl taie pe ultimul, flăcăul se tăie la deget și sângele care a curs a ajuns în traistă. Jumătate din mere au devenit roșii. Când ultimul capăt a fost tăiat, sângele galben-verzui al balaurului se varsă pe cealaltă jumătate din mere, făcându-le galbene și verzi.

Pentru a celebra acest moment, cetățenii au preparat plăcinte cu mere, tarte, un delicios suc de mere, iar flăcăul a devenit împărat.

De atunci sunt mere de mai multe soiuri și culori.

Întâlnirea

Sofia Nițu, clasa a VI-a A

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Era o zi ploioasă de toamnă. Stăteam în casă și citeam, ascultând cântecul monoton al picăturilor de argint care stropeau pământul. Frunzele ruginii pluteau ca niște bărcuțe în ploaia care nu mai conținea.

Legănate de ropotul ploii, gândurile îmi zburau departe. Am închis cartea și am privit pe geam. Deodată, sub banca din fața blocului meu, am zărit o creatură mică și verde. Mi-am luat repede pelerina de ploaie și am mers să inspectez locul. Poate îmi imaginasem sau Shrek chiar venise să ne viziteze. Am ajuns în fața băncii și acolo era o mică ființă extraterestră. Părea că plânge dintr-un motiv sau altul. Am stat puțin pe gânduri, iar până la urmă am decis să o ajut. Am luat creatura în mână și atunci am putut să o observ mai bine. Era mică, verde, cu ochi mari și negri, iar pe cap avea niște antene ca un melc. Extraterestrul s-a uitat la mine și m-a salutat. Am fost puțin uimită că știa limba română, dar mă așteptam să fie inteligentă. Doar era un fel de om avansat, venit din galaxie. Am întrebat-o ce s-a întâmplat de plânge. Mi-a răspuns că s-a prăbușit cu nava ei spațială prin această zonă iar acum nu o mai găsește și nu se poate întoarce acasă.

M-am oferit să o ajut deoarece nu îmi închipuiam ca mijlocul de transport al noului meu prieten special să fie mai mare decât o minge de fotbal. Și chiar așa a fost!

După mai multe investigații prin zonă am găsit nava blocată într-un tufiș. Aveam o grămadă de întrebări să îi pun acestei entități despre care mulți ziceau că nu există, fiind doar o poveste de speriat copii, dar am ajutat-o pe drăguța creatură să scoată „mașina” din capcană iar apoi s-a urcat în ea. Părea un obiect destul de complex, un fel de dronă, dar mai stilizată și mai modernă. Extraterestrul mi-a promis că o să se întoarcă într-o zi, să stăm la taifas, dar acum avea treabă. Mi-a mulțumit iar apoi a dispărut cât ai clipi! Parcă totul a fost un vis dar eu știam că este real.

Nu i-am spus nimănui această întâmplare pentru că cine m-ar crede? Ar zice că vreau să par interesantă.

Cine ești?

Maria Ștefania Caușil Baroană, clasa a VII-a B

Prof. îndrumător: Daniela Toma

Poate crezi sau nu într-un alt univers în care se află o altă versiune a ta. Arată ca tine, are aceleași preferințe și ia în mare parte aceleași decizii.

Dar, de fapt, nu trebuie să ajungi pe altă planetă pentru a realiza că există sute de înfățișări ale tale alătura-ți. Atât de diferite și totuși toate au fost odată parte din tine. Ele se regăsesc în mintea fiecărei persoane pe care ai întâlnit-o și care cu fiecare respirație pe care o împrăștie spre lume, acele versiuni ale tale continuă să existe. Toate se împletesc și te crează ca om. Bun, rău, tăcut sau vorbăreț, trăiești în neștire ca un om căruia existența ta i-a dat viață. O perspectivă ce diferă de la fiecare ochi în parte ce se așterne asupra proprie-ți înfățișări și care îți analizează atent firea.

Chiar dacă pentru omul de lângă tine poți fi un drag prieten, pentru altul poți fi un aprig dușman. Dar cum ne putem da seama de propria noastră ființă, când nici nu știm ce ne construiește? Cum știm cine suntem defapt? Și putem să ne răspundem sincer la această întrebare fără a incapsula și a absorbi personalitatea altuia? Sau poate această pânză digitală ce ne leagă a pecetluit independența naturii umane.

Iar acum, singura descriere pe care o poți avea despre sine, sunt miile de cuvinte aruncate în vânt, acțiunile proprii și cum acestea se reflectă în viziunea altora. Ei n-au cum să-ți vadă intenția din spatele lor așa că, oglinda pe care ei ți-o întind nu va fi niciodată prea clară. Tu ai aflat cine ești?

Ilustrație de: Clara Maria Bidileci, clasa a VII-a B

Prof. îndrumător: Adriana Marcea

Mă-ntorc la tine iar....

Antonia Udrea, clasa a VI-a D

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Îmi amintesc de tine, mare..... Mi-ai cântat de multe ori când nu știam că tu ștergi lacrimi și naști visuri pentru brațele care mă înălțau la cer. Mă-ntorc la tine iar, mai frumoasă și mai ascultătoare... așa îmi spune tata.

Uite-mă! Iată-te! TU, care știi să ascuți vorbind și vorbești fără să ascuți. Mirosul tău sărat și jocul tău de dantelă mă poartă în alte lumi. În depărtări, zgomot surd de pescăruși îngână presimțirea cadențată a valurilor. Te uiți aiurea la cerul gol, așteptând sosirea aurei portocalii, năzărită din adâncurile tale. Ușor-ușor, razele soarelui și-au făcut loc, străpungând cerul. Soarele se târăște leneș printre clipocirile vesele, mângâind cu raze fine lumina dimineții. Apa ta pare o oglindă, o fereastră tristă, plictisită să liniștească oamenii ce o privesc, dar apoi descoperă umbrele vieții, ce se unduiesc neclare sub pete de soare. Firmamentul, prins în jocul de lumini, își scutură căldura spre nisip, cu degetele mele ce se joacă sfioase căutând o scoică. O briză îmi flutura părul, pulverizând stropi sărați.

Mingea de foc a început să-și elibereze brațele poleite cu aur, invitându-mă să particip la bucuria dimineții... Și atunci simt că sufletul mi se naște, parcă, pe talazurile involburate. Oh, ce naș da să fiu asemenea ție, misterioasă și fermecătoare! Bocetele tale înfundate țin ison cu cântul pescărușilor, șoptindu-mi ce va urma: soarele va pune stăpânire peste tine și peste gândurile mele...

...Când stelele se scufundă în adâncuri să moară, când inima îmi tresaltă la atingerea soarelui somnoros, când marea se trezește și adâncul ei murmură cristalin povestea dimineții, zorile de ziuă mă caută în brațele nisipului înfierbântat. Ceva atât de simplu, plin de magie se petrece în fiecare dimineață, acolo unde marea sărută nestingherită cerul...

O întâmplare în ora de română

Andreea Maria Mirici, clasa a V-a B

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Eram în ora de română. Trebuia să scriu o compunere, însă nu aveam nicio idee. Am lăsat stiloul pe bancă pentru câteva secunde, pentru a mă putea gândi la ce pot scrie. În acel moment, stiloul dispăruse. Acum era un omuleț care dansa, iar fiecare mișcare reprezenta câte un cuvânt. Mă uitam la el uimită. I-am făcut cu mâna, încercând să nu fiu observată de colegi, dar omulețul a continuat să danseze. Foaia mea era aproape plină de cuvinte, era o compunere în care era descris anotimpul primăvara. Nu-mi puteam imagina cum de un mic omuleț, care dansa într-un stil foarte elegant, putea face o compunere atât de interesantă doar în câteva minute. Am fost prima care a terminat de scris.

Când a sosit timpul să citim compunerile, am ridicat mâna, dorind să prezint colegilor lucrarea mea. Doamna m-a chemat în fața clasei. Cum m-am ridicat din bancă, omulețul a dispărut. Nu am stat să pierd timp, așa că m-am apucat să citesc compunerea. Doamna a fost încântată de multitudinea expresiilor folosite. Era o compunere frumoasă. Cu această ocazie am primit nota zece.

M-am întors fericită în bancă și i-am mulțumit stiloului meu pentru compunere, pentru aventura trăită și pentru notă.

Culorile copilăriei

Riana Badea, clasa a VIII-a D

Prof. îndrumător: Anca Radu

Întotdeauna am privit lumea în culori.

Fie că albastrul cerului este mult prea aprins, fie că verdele frunzelor este ușor străveziu, culoarea este o simplă culoare. Sau, mă rog, cel puțin pentru un om dezinteresat. Pentru mine însă, fiecare nuanță în parte are o semnificație aparte. Încă din copilărie, m-am simțit obligată să-mi fixez niște idei clare asupra ce reprezintă culorile, căci până la urmă cine, dacă nu eu, „cea mai complicată ființă din lume”, așa cum îmi spune mama adesea. De pildă, galbenul este strălucirea, care te veghează în permanență pe timpul zilei și reprezintă o sursă nelimitată de căldură. Căldură arzătoare, ce te seacă de puteri într-o zi toridă de vară, când tot ce-ți dorești e să joci șotron cu prietenii. Albastrul, cel mai des asociat cu văzduhul, din care bunica susține cu tărie că Dumnezeu ne veghează în permanență. Eu însă nu mă duc la biserică la fel de des ca bunica, așa că n-aș putea să zic cine se ascunde după norii albi și pe cine veghează. Ah, albul! Poate că unii îl găsesc lipsit de farmec, dar eu sunt plină de viață când mănânc vată de zahăr pe băț, un fel de nor în miniatură, în cazul în care nu ați încercat. Portocaliu nu reprezintă nimic. Bine, exceptând sucul de portocale, pe care îl ador. De roșu mă tem într-o oarecare măsură, căci odată, fratele meu s-a lovit serios la picior și sângele roșiatic nu s-a oprit până când mama l-a bandajat. V-am spus oare de

verde? Pădurile de smarald în care mă aventurez cu prietenii mei sunt pline de lighioane, dar eu nu mă tem. Cine sunt ele, să păstreze frumusețea verdelui izolată de ochii mei? Hm, aproape că am terminat... Stai, cum am putut să uit? Movul! Culoarea mea favorită nu poate fi omisă. Dintr-odată, gândul mă duce la floarea de liliac din grădina mamei, care împrăștie un parfum minunat.

Ilustrație: Șerban Matei, clasa I B

Prof. îndrumător: Georgiana-Florentina Cioi

Lumea mea se rezumă la culori și totuși este atât de complexă! Dacă aș putea reduce această vârstă a inocenței la o singură culoare, aceea ar fi galbenul din soarele pe care l-am redat de atâtea ori în colțul din dreapta, sus, pe toate filele din blocul de desen sau pe asfaltul din fața blocului. Aș adăuga și roșul, o culoare vie, îndrăzneță, așa cum a fost copilăria mea.

Copilăria este și albastră când cerul, ca o pălărie veche, se află mereu desupra mea, fetița cu păr bălai de odinioară.

Să revenim, copilăria poate fi toate culorile de mai sus, sau niciuna. La urma urmei, cine sunt eu să decid?

Draga mea natură

Ana Samfira Olaru, clasa a VI-a D

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Natură, oh, dragă natură! Cât te iubesc de mult! Paradisul pădurii parcă este desprins dintr-o carte cu povești. Acest colțișor mă face să mă simt ca acasă. Aud păsărelele ciripind voioase și crengile copacilor clătinându-se la adierea lină a vântului. Și ființele necuvântătoare! Vai, dar cât sunt de frumoase! Veverițele își strâng provizii pentru iarnă și se ascund în scorbură lor. Florile! Florile sunt fabulos de frumoase și colorate. Zărești, pe ici, pe colo, o multitudine de culori vii. Mirosul îmbietor al lor te face să te simți ca într-un vis frumos din care nu ai vrea să te mai trezești. Fragii și murele dau o pată de culoare atât de frumoasă, tufișurilor dese. Scoarța groasă a copacilor deține o mulțime de culori maronii. Natura este ca un colțișor desprins din rai, atât de frumos, încât nu ai vrea să te mai desparți de el.

Mereu la început

Miruna Adriana Burcă, clasa a V-a A

Prof. îndrumător: Daniela Toma

Era odată un regat, un regat îndepărtat în care au trăit câțiva oameni, sau nu. Cine ar ști? Dar această poveste a existat că de n-ar fi, nu s-ar povesti.

În acel regat trăiau un împărat și o împărăteasă alături de cei trei fii ai lor. Viața lor părea perfectă, până când cei din regatul vecin i-au provocat la luptă.

Bătălia a durat ani și tot nu ajungea la un sfârșit. La cât de mare a fost harababura, au aflat și extratereștrii despre bătălie așa că, pentru a-i proteja și a opri războiul, i-au închis pe oameni într-o buclă a timpului.

Pe Tărâmul Oamenilor, viața era grea. Bucla timpului în care erau prinși îi aduceau mereu la primele momente ale dezvoltării lor. Ei își clădeau civilizația și trăiau până în momentul în care se declanșa războiul, apoi memoria li se ștergea și erau trimiși înapoi la rădăcinile civilizației lor.

Toată speranța pentru oameni de a se elibera din acea buclă a timpului pare pierdută, până când, într-o zi, mezinul împăratului (care nu știa că este fiu de împărat) a găsit un artefact misterios îngropat în pământ. L-a luat cu el, dar, în acea zi începea războiul și toată umanitatea urma să fie resetată.

După ceva timp, bucla timpului s-a activat. O lumina puternică a străbătut cerul și un dom a acoperit Tărâmul Oamenilor.

Toată omenirea a uitat ce s-a întâmplat în ultimele epoci, în afară de fiul regelui care găsise acel artefact misterios. Oare acela îl făcuse imun la bucla timpului și la ștergerea minții?

Deși nu știa ce se întâmplă, avea presimțirea că avea ceva de făcut. Dar ce?

Toți oamenii se purtau ciudat, iar băiatul nu înțelegea de ce. A decis să meargă în cercetare.

Merse ce merse, și ajuns la un castel de argint. Părea o reședință regală, dar, neștiind vreun rege care nu l-ar lăsa să intre, înaintă.

Deși părea un castel vechi, înăuntru se puteau găsi obiecte și tablouri. Uitându-se mai bine la o ramă, văzu chipul lui.

- Ce?! Eu sunt fiu de împărat? Nu, nu se poate... Eu nici nu știu cine este tatăl meu.

Atunci, și-a dat seama că avea o identitate pe care nu o cunoștea.

Știind că toți oamenii se purtau ciudat, avea de gând să îi salveze. Dacă ar fi știut cum, ar fi fost perfect.

Stătu o clipă să se gândească de unde să înceapă, apoi i-a venit o idee. A decis să înceapă căutările la Muntele Cyplo, locul de unde începeau toate relele și locul unde trăiau toate lighioanele.

Ajuns la Muntele Cyplo, flăcăul făcu un popas pentru a se gândi la toate cele întâmplate.

- După ce am găsit acel artefact misterios, am zărit acea lumina care a străbătut cerul și apoi am aflat că sunt fiu de împărat. Nu, ceva nu se lagă..

- Hmm... Ce poveste interesantă ai! spuse o voce

- Cine ești? întrebă băiatul speriat

- Eu? Sunt măiastra pasăre phoenix care stă pe acest tărâm. Eu mereu renasc și am aceeași memorie din formele anterioare, în acest fel, am aflat toate tainele universului.

Discutară timp de trei zile și trei nopți, iar flăcăul înțelese toată situația despre bucla timpului și ce face ea

- Ai de trecut trei probe pentru a ajunge la cel care ți-a închis civilizația în bucla timpului. spuse pasărea phoenix

- Mul...

Dar înainte să îi mulțumească, pasărea phoenix dispăruse.

Voinicul intră în munte.

Ajunse într-o camera în care se afla un robot:

- Spune-mi răspunsul la întrebare de vrei să treci. Mereu crește, nici-o data nu descrește.

Ce e?

Băiatul și-a dat seama că este vorba despre vârstă, și așa, el avansă spre următoarea probă.

Mai merse puțin și ajunse într-o peșteră în mijlocul căreia stătea un alt robot cu o sabie în mână

- Înfruntă-mă de vrei să treci! zise robotul

- Așa am să fac!

După ceva timp, făcăul ieși învingător, apoi, se duse spre ultima probă. Acolo cineva îl aștepta:

- Cine ești și ce vrei? spuse o siluetă

- La fel aș putea spune și eu! spuse flăcăul

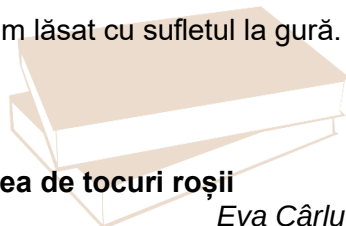
- Eu sunt magul Cyplo, cel care ți-a închis poporul în bucla timpului!

- Am să te înfrâng!

Urmă o bătălie ca în povești, din care voinicul ieși învingător, apoi, acesta s-a întors acasă, unde, toată lumea își recăpătase memoria.

Flăcăul deveni rege la moarte tatălui lui și a condus regatul până la adânci bătrâneți, dacă nu o domni și acum. Un singur lucru ar mai fi vrut să afle, unde a dispărut pasărea phoenix?

Și-am încălecat pe-o tastatură și v-am lăsat cu sufletul la gură.

Perechea de tocuri roșii

Eva Cârlogea Arangel, clasa a V-a B

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

A fost odată ca niciodată că, de n-ar fi, nu s-ar mai povesti, o pereche de tocuri lucioase și roșii ca focul. Ei erau purtați de o femeie care în fiecare zi mergea la muncă, deci ei erau foarte plictisiți .

Într-o zi pantofii s-au săturat de asta, așa că au plecat. Ei au început mai întâi să se plimbe în parc. Totul din jurul lor părea foarte frumos . Acolo au văzut copaci pentru prima oară în viață, au văzut păsări micuțe care își făceau cuiburi în ramura copacilor.

După ce au văzut parcul, pantofii au început să se plimbe pe trotuar. Plimbându-se, au văzut zeci de magazine. În timp ce mergeau, ei se întrebau cum de nu au descoperit lumea asta mai devreme. Pentru ei totul era perfect acum.

La un moment dat, un cățel a văzut perechea de pantofi care mergea singură ,așa că a început să o fugărească. Tocurile, văzând cățelul, au început să fugă, dar cățelul era prea rapid . Tocurile au devenit tot mai încete de la oboseală și cățelul le-a prins . El a început să le ronțăie.

După ce cățelul a plecat ,pantofii stricați și ruți s-au așezat lângă un magazin .Numai că ceea ce nu știau era că acel magazin era unul de pantofi . Pantofarul a văzut pantofii ,i-a luat și a început să-i repare cu grijă.

A doua zi de dimineață perechea de tocuri roșii era ca nouă și pusă în vitrină ca să fie vândută.

Pendantivul

Sophia Turea, clasa a V-a A

Prof. îndrumător: Daniela Toma

A fost odată ca niciodată, că de n-ar fi nu v-aș minți, pe un tărâm magic unde plopul făcea mere și musca prepara miere, un împărat care își dorea un fecior, însă Dumnezeu i-a dăruit trei băieți, unul mai frumos ca altul. Anii trecuseră mai repede decât îți puteai imagina.

Mare veste s-a auzit în regat că împăratul prea vestit era pe moarte. De pe patul rece împăratul le zise copiilor săi:

- Dragii tatei feciori , Dumnezeu mă cheamă, iar ultimul lucru pe care vi-l spun este că în această viață trebuie să vă ajutați reciproc și să stăpâniți împărăția împreună pentru că doar

atunci veți reuși.

Și mai răsuflă de trei ori și își dădu duhul. Mare doliu se răspândi în regat și acesta dură trei zile și trei nopți. Bineînțeles că cei trei feciori nu ascultară ceea ce le zise tatăl lor. Fiecare dintre ei era priceput la ceva. Cel mare era războinic, cârmuind bine armele și antrenându-se devenise cel mai bun din regat. Cel mijlociu era curajos, aventurându-se în cele mai periculoase păduri, iar mezinul avea o minte scilpitoare, învățând într-o săptămână cât alții într-un an.

Iată că ziua destinului prezis feciorilor de împărat sosi. Pericolul se apropia, dar nu cu pași repezi, ci zburând cu caleașca. Nici nu puteai să o zărești între norii deși și soarele arzător. Cei trei frați erau în grădina din spate, fiecare făcând ceea ce-i place. Pericolul ajunsese în fața castelului. Avea nasul cârn și o aluniță pe obraz. Privirea ei te băa în sperieți. Pășea cu tocurile ei ascuțite și pline de noroi. Ajunsă în fața feciorilor, Vrăjitoarea de Sud i-a amenințat cu un mare război dacă nu îi cedează tronul.

Baieții refuzară propunerea vrăjitoarei și nu peste multă vreme o oaste întreagă de mumii, strigoi, fantome și pisici se năpusti asupra regatului.

Neascultând sfatul tatălui lor, feciorii plecară, văzându-și fiecare de planul lui. Cel mai mare merse și își pregăti armele cele mai puternice, însă nu reuși nici măcar să nimicească un sfert din armata invadatoare. Cel mijlociu merse să caute un loc în care să-i prindă pe supușii vrăjitoarei, însă se pierdu chiar el. Feciorul cel mic se gândi la un plan cu care să reușească să învingă numeroasa

armată. În Pădurea Văduvelor, la ceas de seară, vor înconjura din trei părți armata vrăjitoarei luând-o prin surprindere. Unii vor arunca cu mingi de foc, alții cu sulițe și smoală încinsă.

Acesta se întâlnește cu frații lui mai mari și le propune să-și unească forțele pentru a reuși să o învingă pe vrăjitoare. Cum nu mai aveau nimic de pierdut, frații au fost de acord și au pornit asaltul împotriva vrăjitoarei, cu armatele pregătite.

Dar pentru a o învinge pe vrăjitoare, mezinul trebuia să coboare în Valea Întunecată unde se afla Pandantivul Curajului care îl va ajuta să scape Regatul pentru totdeauna de forțele răului. Cu greu reușește flăcăul să traverseze valea și să găsească pandantivul de care avea atâta nevoie și să se întoarcă la frații săi.

Nu se știe cum au învins-o pe vrăjitoarea cea rea, dar frații au luptat împreună așa cum îi sfătuisese tatăl lor și au condus regatul până la adânci bătrâneți.

Și-am încălecat pe-o căpșună, spunându-vă o mare minciună.

Mama

Iris Popescu, clasa a V-a B

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Mama este cea mai bună prietenă pe care o poți avea. Mângâierea ei fină, vorbele dulci, grija pe care ți-o poartă, binele pe care ți-l vrea, sfaturile care te ajută sunt miraculoase.

Mama nu e o simplă persoană, este cea mai importantă din viața fiecăruia. Este cea care ne-a dat naștere, cea care este mereu lângă noi, cea care ne ajută și ne sprijină indiferent de situație, chiar dacă e de bine sau de rău.

Oricât ai putea să iubești pe cineva, prima dată asigură-te că e mama, căci iubire mai mare cum are ea să-ți ofere, nimeni altcineva nu ar putea. Mama ți-ar da tot ce are ea mai scump, doar ca să te vadă fericită.

Mama poate înlocui pe oricine, dar nimeni nu o poate înlocui pe ea. Ea este un exemplu în viață.

Mușuroiul de furnici

Andrei-Sebastian Popa, clasa a-V-a A

Prof. îndrumător: Daniela Toma

Pe când aveam trei ani, într-o frumoasă zi de vară, în timp ce mă plimbam cu mama prin cartier, lângă locul de joacă am observat niște vietăți mici cât bobul de grâu mergând spre un loc care mi se părea magic.

M-am apropiat de colțul blocului și am vrut să văd unde se duc acele animăluțe misterioase. Mi s-a părut că se duc spre un loc ce părea a fi casa lor care pentru mine era cât o lume subterană.

Mama mi-a explicat că era vorba despre un mușuroi de furnici.

La un moment dat, o furnicuță parcă mi-a șoptit ceva:

-Andrei, vino să îți arăt mușuroiul nostru!

Atunci m-am aplecat să observ minunata lume mică. Acolo am văzut mii de furnici ajutându-se unele pe altele: unele cărau frunze, altele fire de iarbă, unele construiau mușuroiul, altele rostogoleau grăunțe.

Erau foarte bine organizate, ca o echipă și lumea lor părea magică.

Furnicuța s-a apropiat de mine și mi-a dat ca amintire un fir de iarbă.

Din exemplul acestei lumi minuscule am învățat cât de important este lucrul în echipă și ajutorul reciproc.

Școala mea

Sara Medelet, clasa a V-a E

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Într-o dimineață de iarnă mă îndreptam cu pași mărunți spre școală. În acel moment intru pe poarta școlii și zâmbetul îmi revine pe față. Cele două clădiri înalte, lucioase se zăresc lângă

terenul de fotbal cu iarbă verde, unde copiii petrec timp încântător. Intru în holul cu pereți maronii, cu picturi și tot felul de diplome atârnate pe pereți. Sala mea de clasă este spațioasă, scaunele strălucesc și lângă ușă avem două table, una electronică și cealaltă simplă și modestă pe care se scrie cu markerul.

Școala mea este unul dintre locurile mele preferate, aici învăț lucruri noi, îmi fac prieteni și am parte de aventuri.

Școală "Traian" este minunată!

Primăvara

Sophia Turea, clasa a V-a A

Prof. îndrumător: Daniela Toma

Peste o pătură grea de zăpadă, o lumină mică se arată, încălzind orice vietate în calea ei. Mii de stele negre pe cerul zilei zboară, iar prin zăpada aproape topită o gingasă floare albă se arată, spunându-le tuturor că a venit primăvara.

În aer, un parfum trezește natura la viață. Copacii cântă cu păsările măiestre, acoperindu-le cu un foșnet lin. O mică buburuză zboară așezându-se pe o frunză să privească tot ce se întâmplă în jurul ei.

Oamenii ies din case grăbiți, uitând să mai observe că primăvara a venit. Singurii care admiră inocent natura revenită la viață sunt puii de om. Toate vietățile și plantele îi privesc realizând că doar copiii mai pot aduce omenirea aproape de Mama-Natură.

Prințul cel viteaz

Sofia Maria Uță, clasa a V-a B

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

A fost o dată ca niciodată, ca de n-ar fi nu s-ar povesti peste șapte mări și șapte țări, un împărat singur și destul de bătrân, nu având noroc în dragoste a decis să adopte un copil.

Au trecut 18 ani de când împăratul adoptase flăcăul, iar împăratul nu o mai ducea mult așa că a decis că este timpul pentru băiat să devină împărat. S-a dat o petrecere mare în tot palatul, iar toate împărățiile învecinate au fost invitate.

La încoronare din împărăția vecină s-a arătat o prințesă uimitoare. Ea avea ochii ca două picături de ploaie, părul de un blond cenușiu, răsucit cu un gust ales, îi cădea în bucle mătăsoase pe obraji ca sideful, iar gura ei legăna un zâmbet melancolic. Cei doi s-au îndrăgostit imediat unul de celălalt. Prințul nu se putea duce la ea, deoarece îi era rușine să îi vorbească.

A doua zi, dis-de-dimineață, flăcăul a plecat la tatăl prințesei pentru a-i cere mâna. Împăratul i-a zis că îi dă fata cu o singură condiție și aceea de a-i aduce colierul din smarald care este păzit de căpcăunul cu două capete. Flăcăul a acceptat fericit, știind cu siguranță că îl va putea lua. S-a dus acasă, și-a luat cea mai bună și ascuțită sabie și a plecat la drum.

După ceva timp, a ajuns în fața grotii unde era colierul, dar și căpcăunul care îl păzea. Băiatul s-a dus să îl înfrunte pe căpcăun. Căpcăunul, cum l-a văzut, și-a dat seama că vrea colierul din smarald și a scos iataganul pentru a se lupta cu el. A fost o luptă pe viață și pe moarte, dar prințul nu a cedat; prinzând un moment de neatenție al căpcăunului, l-a înjunghiat direct în inimă. Prințul a intrat în grotă și a luat colierul.

În ziua următoare a mers la împărat pentru a-i aduce colierul, iar acesta i-a adus fata care s-a bucurat atât de mult când l-a văzut pe prinț.

Nunta lor a ținut trei zile și trei nopți, iar cei doi s-au iubit atât de mult încât și în zilele noastre sunt împreună.

*Ilustrație de: Cristiana Ioana Ciobanu, clasa a VII-a B
Prof. îndrumător: Adriana Marcea*

2.2. MICII POEȚI

La școală

Sarah Cojocar, clasa a II-a D

Prof. îndrumător: Cristina Nicoleta Nălbitoru

La școala, unde învățăm,
Deschidem secole trecute
Istoriei, ce se vor știute
E locul unde ne formăm.

Când mă gândesc la viitor,
La zborul infinit al vieții,
Cu-așa învățători la lecții,
N-am cum să fiu, neștiutor.

Și din puterea de cuvinte,
Cu-mbrățișări și mulțumiri,
N-am să te scot din amintiri
Tu, școală care-mi ești părinte.

Credința - atât liniște, atât culoare

Teodora Constantinescu, clasa a VI-a A

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Totul vine din credință
Domnul nostru ne ajută
Dacă dai multă silință
El ne dă fapta cerută.

Și de te vei strădui
Fericit mereu vei fi
El ajută la nevoie
Toți copiii ce-i dau voie.

Toți oamenii creați
Sunt cei mai minunați
Până și cei răi sunt acceptați
Pentru că nici ei nu sunt vinovați!

Dumnezeu ne protejează
Natura o creează
Bogății nenumărate
Dumnezeu le știe pe toate!

Adevărul e minunea
Creată de Dumnezeu
Noi mereu Îl respectăm
Și la bine, și la greu!

Ăsta sunt eu!

Ioana-Timeea Radu, clasa a V-a B
Profesor îndrumător: Mirela Stancu

Timeea mă numesc
Și doisprezece ani am să împlinesc.
Nu aș vrea să spun nimănui,
Dar eu am ochii căprui.
De înălțime, nu sunt mică,
Dar câteodată mai am și câte o frică.
Și sunt puțin rușinoasă,
Dar sunt foarte prietenoasă.
Sunt o fetiță isteată,
Dar nu prea îmi place să mă trezesc de dimineață.
Uneori mă cam grăbesc
Și zic lucruri fără să gândesc.
E un lucru omenesc
Să îmi placă să călătoresc.

Mama

Sophia Coșeran, clasa a V-a C

Prof. îndrumător: Anca Radu

Cu ochi negri, e frumoasă
Mama mea cea grațioasă.
Face totul pentru noi,
Ca să fim și noi eroi.

Cu puteri vindecătoare,
Bună, dulce ca o floare,
E o mare gospodină,
Zâmbitoare și senină.

E lumina vieții mele,
Primăvară, dar și stele.
Aici eu v-am prezentat
Pe mămica mea, cu drag!

Dincolo de apus

Șerban Maria, clasa a VIII-a B

Prof. îndrumător: Nadia Șutelcă

Privesc dincolo de apus,
Traversez infinitul drum printre nori...
Dar cum să mă regăsesc
Printre o mie și una de culori?

Privesc dincolo de apus,
Soarele îmi transmite în suflet puterea...
Dar cum se face că ploaia
Îmi alină mai mult durerea?

Privesc dincolo de apus
Mă pierd cu gândul printre culori...
Încerc să descifrez povestea
De la care au pornit mii de întrebări.

Privesc dincolo de apus,
Dincolo de frumusețile înaltului...
Privesc dincolo de mândrie și prejudecată,
Acolo unde lumea nu s-a schimbat vreodată.

Acolo unde lumea n-a sfârșit pierzând iubirea
Crezând că ura domnește veșnic dincolo de nori
Și soarele pierzându-se printre culori.
E doar o graniță dintre un rasărit și o noapte..

Autoportret

Sophia Coșeran, clasa a V-a C
Prof. îndrumător: Anca-Ramona Radu

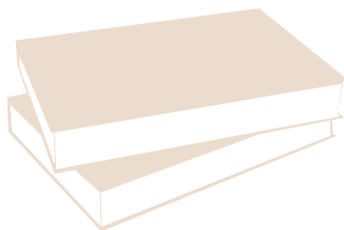
Mă numesc Sophia,
Colorată ca pădăia,
Sunt foarte isteță,
Dar și zâmbăreață.

Îmi place să mă distrez,
Prin clase să defilez,
Cântând și desenând...
Acestea sunt pasiuni de rând.

Sunt drăguță, prietenoasă,
Uneori cam mofturoasă.
Șic îmi place să mă îmbrac
Și să mă plimb mereu prin parc.

Școala e serviciul meu,
Lumea spune că-i cam greu,
Învățând și repetând,
Ajungem oameni mari curând.

În versuri eu m-am descris
Și-n povestea mea v-am prins.
Sper că v-a plăcut,
Iar la final vă salut!

Anotimpul veseliei

Patrick Andrei Speriatu, clasa a II-a F

Prof. îndrumător: Raluca Diaconu Dinu

Primăvara a sosit,
Natura a înflorit,
Găinușele tot ouă,
Parcă ar fi o viață nouă.

Și berzele au sosit,
Să le urăm: "Bun venit!",
Oamenii se-nveselesc,
Floricele-și dăruiesc.

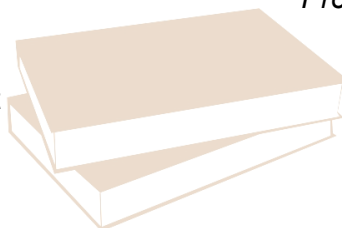

O stradă cu sentimente

Andrei Tomescu, clasa a VI-a A

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Strada mea e ca toate străzile de pe pământ
Casele sunt așezate una lângă alta în rând,
Unele vorbesc mai blând,
Altele mai în avânt.

Deși e ca toate străzile de pe pământ,
Blocurile ei sunt
Unice în veșmânt,
Și au de spus mereu câte un cuvânt.

Unele sunt mai mărețe
Altele mai săltărețe,
Ele sunt independente,
Și de necrezut, au și sentimente:

Vesele , curioase , încăpățânate,
Triste , creative și relaxate.
Sunt clădiri și certărețe
Sunt clădiri și mai glumețe.

În grădinile blocurilor,
Păsărelele ciripesc cu dor,
Florile zâmbesc tuturor
Și se aud glasurile vesele ale copiilor.

Din blocuri coboară bătrânei,
Care plimbă doi căței,
Iar dimineața pe strada mea,
Vecinii ies la cafea.

Aniversarea școlii

Sophia Turea, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Daniela Toma

Azi e un eveniment
Și am acest sentiment
Este ziua școlii mele
Ce-o prețuiesc ca pe stele.

Pentru a-mi exprima
Iubirea față de ea
Scriu acum în versuri
Despre diferite mersuri.

La școala mea veche
Dintr-o epocă straveche
Mii de copii aleargă zburlii
În curtea mare a școlii.

Confetti peste tot,
Am face și un tort,
Petrecerea-i minunată,
Colorată și stilată.

Știm să sărbătorim
Și putem să te primim
La petrecerea din fiecare an

A școlii noastre „Traian”.

Bineînțeles că înainte
Am învățat cuminte,
Temele mi le-am făcut,
Iar apoi am petrecut.

Primăvara a sosit

Karina Tănăsescu , clasa a V-a A

Prof. îndrumător: Daniela Toma

Primavara minunată,
Ne-a bătut astăzi la poartă.
Și noi toți ne-am bucurat,
Căci afară s-a-nseninat.

Iar- aceasta friguroasă,
A plecat acum nervoasă.
Căci primăvara așteptată,
A sosit în zbor deodată.

Iar parfumul florilor,
Răspândit încetișor.
A invadat toată grădina,
Și atrage acum albina.

Primăvara a sosit,
Și i-am urat “Bun venit!”.
Acum haideți toți afară,
Pentru că este cald ca-n vară.

Prietenii curajoși

David Daici, Alexandru Ionescu, Vlad Nicolae, Robert Rebeaga, clasa a VII-a E
Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Într-o pădure deasă și umbroasă,
Trei prieteni trăiau o viață frumoasă.
Vulpoiul, lepurașul și Ursul cel blând
Împreună, prin pădure mereu alergând.

Vulpoiul, cu coada lui roșie se lăuda:
-„Sunt cel mai isteț, nimeni nu mă va egala!”
lepurașul, cu urechi lungi răspundea:
-„Eu sunt cel mai rapid, mai rapid ca o căzătoare stea!”
Ursul, cu blana sa groasă larg zâmbea:
-“Eu sunt puternic, prietenii mi-i pot apăra!”

Într-o zi o capcană au găsit
Și în ea o căprioară, ajutor cerând.

-“Uite, drumul spre capcană am găsit!”
Zice Vulpoiul iscusit.
-„Ajutor am adus în zbor!”
Zice lepurașul sărind într-un picior.
-“Capcana cu forța mea cea mare am deschis,
Redându-i libertatea – dar de nedescris!”

Astfel, cei trei prieteni, prin fapta lor au învățat,
Că împreună pot fi o forță de neegalat!

Mieunica

Isabelle Vișan, clasa I B
Prof. îndrumător: Cioi Georgiana-Florentina

Pisicuța Mieunica
Stă la pândă mititica,
Să prindă un șoricel
Și să se joace cu el.

Șoricelul cel fricos,
Se ascunde într-un coș.
Coșul este plin cu ghemuri,
Șoricelul stă sub ele.

Mieunica cea isteță
Se duse la el îndată,
Când lăbuța a atins
Imediat ea l-a și prins!

II. ATELIER JURNALISTIC

Interviu cu Mara Scarlat

Reporter: Amira Cîrțog, clasa a VII-a B

Prof. îndrumător: Daniela Toma

1. Cine ți-a încurajat pasiunea pentru lectură?

La început, părinții mei m-au încurajat, dar cred că cel mai mult m-a ajutat doamna mea învățătoare, Anca Bunăiașu, în anii mei de școală primară, pentru că era o doamnă învățătoare

grozavă care știa cum să ne încurajeze să citim.

2. Cum te-a influențat lectura?

Cum te ajută în viața de zi cu zi?

Cred că nu numai mie, dar în general persoanelor care citesc, lectura ne dezvoltă vocabularul și ne ajută să gândim, astfel încât ne putem exprima mai ușor cu ajutorul

lecturii.

3. Care a fost prima carte pe care ai citit-o? Care este preferata ta? De ce?

Cred că o primă carte citită a fost una cu fabule cu animale, care mi-a plăcut foarte mult și am citit-o de multe ori. Cartea mea favorită a fost "Amintiri din copilărie" de Ion Creangă, deoarece chiar și când o citesc acum îmi amintește de copilăria mea, când făceam foarte multe poze.

4. Cum te ajută lectura să-ți gestionezi emoțiile? Ce cărți ai recomanda în această direcție?

Consider că lectura este ca un terapeut și atunci când citesc, gândurile mele sunt ca un ghem de ață foarte încurcat și lectura desface ghemul și face ca gândurile să curgă lin, e un mod de a te calma. Aș recomanda cărți în care cititorii se pot regăsi, pentru că e mai ușor să te conectezi cu cartea și te ajută mai mult.

5. O experiență frumoasă pe care ți-au oferit-o cărțile?...

Seara, atunci când stau și citesc și este întuneric dar totuși parcă e multă lumină în camera datorită cărții, este cel mai frumos atunci când citești noaptea.

6. Un gând pentru cititorii în devenire?...

Nu ar trebui să renunțe la citit, pentru că în timp ce crești ai din ce în ce mai puțin timp liber și acela cât îl ai ajunge să nu mai fie destul pentru lectură.

Pasiunea pentru dans, împreună cu Alexandra Cergă și Antonia Trașcă

Reporter: Ana Cergă, clasa a VII-a B

Prof. îndrumător: Daniela Toma

În cele ce vor urma, două dansatoare și colegi în clasa a V-a, Alexandra și Antonia, ne vor vorbi despre pasiunea lor comună, dansul.

Ana: De cât timp v-ați descoperit această pasiune?

Ale: Eu practic de 6 ani dans.

Anto: Iar eu de 9 ani.

Ana: Felicitări! A doua întrebare, ce vă motivează să continuați acest sport?

Anto: Pentru mine foarte importante sunt premiile pe care le câștigăm la fiecare competiție.

Ale: Totodată și bucuria pe care ne-o oferă mă face să continui.

Ana: În luna aprilie, ați participat la un concurs în Macedonia. Ce premii ați obținut și ce a reprezentat pentru voi?

Ale: Am luat locul întâi la cele două dansuri împreună cu trupa, ceea ce ne-a bucurat foarte tare.

Anto: Premiile au reprezentat un motiv în plus să continuăm și ne-au adus multă fericire.

Ana: Cine sunt persoanele care v-au susținut pe acest drum?

Anto: Părinții sunt primii care m-au împins de la spate și au venit cu această idee.

Ale: Și familia, însă și prietenii pentru că ei întotdeauna m-au ajutat și m-au încurajat la fiecare concurs.

Ana: Ultima întrebare. Ce sfaturi le-ați da copiilor care vor să înceapă să practice acest sport?

Ale: Cei care vor să practice acest sport trebuie să vină la toate antrenamentele, să își dea silința și să aibă încredere în ei.

Anto: Părerea mea este că atunci când vor da greș nu trebuie să renunțe, ci trebuie să meargă mai departe.

Ana: Vă mulțumesc!

Proiectul Erasmus+: o fereastră spre lume

Reporter: Maria Caușil-Baroană, clasa VII-a B

Prof. îndrumător: Daniela Toma

Maria: Ce este Erasmus+?

Dna. Olivia Nicolae – coordinator Erasmus+ în școala noastră: Erasmus+ este programul Uniunii Europene pentru educație formare tineret și sport în Europa.

Maria: În ce constă proiectul școlii noastre?

Dna. Nicolae: Școala noastră are anul acesta un proiect de acreditare pentru mobilități Erasmus+ în domeniul educației școlare finanțat de Uniunea Europeană în valoare de 14.340 € și urmărește îmbunătățirea competențelor digitale diversificarea metodelor de predare învățare dezvoltarea competențelor transversale legate de prevenirea conflictelor și combaterea fenomenului de bullying,

precum și competențele de management ale echipei: team-building și team-work.

Maria: Cum a fost mobilitatea de la Praga?

Dna. Nicolae: Mobilitatea de la Praga a urmărit dezvoltarea competențelor digitale ale cadrelor didactice pentru ca profesorii să realizeze lecții mai atractive și mai utile pentru elevi folosind tehnologia învățării și profesorii participanți au dobândit noi cunoștințe. Au aflat noi instrumente de lucru și noi metode de predare.

Maria: Ce v-a impresionat cel mai mult?

Dna. Nicolae: Cel mai impresionant lucru a fost perspectiva inteligenței artificiale în educație și cum poate fi utilizată de către elevi și profesori.

Maria: Ce aplicații am putea folosi noi ca elevi din cele pe care le-ați învățat?

Dna. Nicolae: Pentru îmbunătățirea învățării, elevii pot folosi aplicații precum: auto-draw, coduri QR, realizare de pagini web, utilizarea inteligenței artificiale, crearea de cărți digitale și altele.

Maria: Când vom putea și noi să participăm la astfel de mobilități?

Dna. Nicolae: În următorii doi ani, elevii au posibilitatea să participe la mobilități internaționale într-un număr foarte mare în școala noastră.

Maria: Ce reacție ați avut când ați aflat că ați primit premiul „Directorul anului pentru antreprenoriat”?

Dna. Directoare Diana Brătucu: Am fost impresionată în special pentru că această veste a venit în prima zi de școală după festivitatea de început de an și, cumva, a venit ca o recunoaștere a faptelor bune pe care voi le-ați făcut în această școală împreună cu colegii mei și cu mine.

Maria: Ce vă motivează în fiecare zi?

Dna. directoare: Mă motivează copiii. M-ați motivat voi să devin directorul acestei școli și sunt motivată și dintr-un oarecare egoism de mamă pentru că și copilul meu este elev în această școală în clasa a V-a și mi-am dorit dintodeauna ca, până la pensie, să lucrez într-o școală ca afară. Mi-ar plăcea ca împreună să construim prima școală ca afară din acest oraș.

Maria: V-ați așteptat ca școala să aibă așa mult success după ce ați devenit directoare?

Dna. directoare: Sincer, dacă nu credeam că pot să fac o schimbare, nu mi-aș fi asumat încă o dată misiunea pentru că mai fusesem o dată director adjunct și, într-un moment de dezamăgire, am ales să demisionez urmând ca, după câțiva ani, când am învățat puțin mai mult și am căpătat ceva mai multă experiență și încredere în mine, să continui această misiune abandonată pentru că, de fapt, era singurul proiect pe care îl lăsasem nefinalizat. Cred că ceea ce m-a motivat cel mai mult ați fost voi, copiii. Atunci când am fost director adjunct, v-am cunoscut pentru prima oară cu adevărat și mi-am dat seama de potențialul minunat pe care îl aveți. Eu, fiind învățătoare, nu știam exact ce pot să facă niște copii de gimnaziu, niște adolescenți și am crezut că sunteți cei care puteți să schimbați această școală și, totodată, voi sunteți și cei care pot schimba lumea.

Maria: Cum faceți față presiunii?

Dna. directoare: Foarte bună întrebare 😊 Uneori nu fac față, dar reușesc să îmi iau energia din fiecare zâmbet al vostru, fiecare îmbrățișare, fiecare salut din curtea școlii. Atunci când sunt foarte încărcată sau foarte tristă, aleg să stau pe bancă în curtea școlii sau să merg pe holuri pentru a uita de toată această presiune și pentru a mă încărca cu energie pozitivă de la voi.

Maria: Cum balansați școala cu viața personală?

Dna. directoare: În primii doi ani de când am preluat mandatul, a fost foarte greu pentru că nu cred că aveam nici experiența necesară și nici nu aveam deplină încredere în oamenii

din această școală. Cumva, simțeam nevoia de a controla totul și de face toate lucrurile cu mâna mea așa încât ajungeam acasă epuizată, deci nu prea pot să spun că exista un echilibru în viața mea. Exista școala și apoi familia. Soțul meu mi-a atras atenția de multe ori și simțeam că e ceva în neregulă, așa că am început încet, încet să lucrez cu mine și să am încredere în cei din jur pentru că am realizat că lucrurile mai bune sunt facute de ceilalți, nu de către mine.

Maria: Ce s-a schimbat în viața dumneavoastră de când ați devenit director?

Dna. directoare: S-au schimba destul de multe. În primul rând am început să lucrez cu copiii mari adică cu voi, cu gimnaziul, dar și să lucrez mai mult cu oamenii mari, cu părinții voștri și cu colegii mei. Am ieșit de la catedră, de anul acesta nu mai sunt învățătoare și pot să spun că am luat o decizie corectă pentru că ajunsesem să fac două lucruri cu jumătăți de măsură. Deci pot spune că s-a schimbat programul meu de lucru. Dar, pe lângă acesta lucru, cel mai mult mă bucură că am timp pentru multe proiecte și inițiative în care am crezut și m-am bucurat că foarte multe au fost ale copiilor și împreună le-am dus la bun sfârșit.

Maria: Când v-a fost cel mai dificil?

Dna. directoare: Cel mai greu mi-a fost anul trecut când am avut foarte multe inspecții și controale, am făcut foarte multe hârtii, dar, spre deosebire de mandatul trecut de director, de data aceasta nu am avut gândul să demisionez pentru că am crezut și cred foarte mult în comunitatea din această școală și cred că suntem diferiți de foarte multe școli din România.

Maria: Care era motivul principal pentru care v-ați dorit să deveniți director?

Dna.directoare: Mi-am dorit asta pentru că, de ceva ani, m-am gândit foarte mult la "my why-ul" meu, "De ce mă trezesc în fiecare zi? " și mi-am setat o misiune personală: să ajut oamenii mici și mari să descopere o versiune mai bună a lor. O versiune pe care și eu o descopăr în fiecare zi la mine înșămi și o fac datorită altor oameni buni. Am ales să ofer și eu ceva din ceea ce mi-au oferit mulți oameni din școală, oameni care au crezut în mine și care m-au ajutat să devin dascălul de azi. Așadar, cred că gândul cel mai strident a fost cel de contribuție.

Maria: Vă doriți să reveniți la postul de învățătoare?

Dna. directoare: Asta e o întrebare capcană 😊 Mă simt bine acum, mă simt bine pentru că am ocazia să întâlnesc mai mulți copii din școală, nu doar cei 30 de copii din clasa mea. Cred că, atunci când ești în clasă, impactul tău este mai mic și rezultatele muncii tale sunt la o scară mai mică, așa încât cred că mă potrivesc foarte bine rolului de profesor și mai ales că predau o disciplină de leadership - opțională, fără presiune, astfel încât reușesc să-i cunosc pe copii mult mai bine. Mi-am propus ca în fiecare an să lucrez cu alTe clase, astfel încât, în patru ani de gimnaziu, să reușesc să cunosc toți copiii din școală.

Maria: Și, în final, ce planuri aveți pentru viitorul școlii?

Dna. directoare: Am aceleași obiective pe care mi le-am propus de la începutul mandatului. Mi-am propus ca, până în 2026, Școala "Traian" să devină o școală a încrederii care își valorizează toți elevii și le oferă pregătire pentru viitor. Mi-am propus să avem o școală digitală, o școală care oferă educație pentru viață, nu doar pentru examene și o școală care să vă ajute

să vă formați competențele care vă vor fi necesare într-o societate pe care cred că nici nu ne-o putem imagina azi.

Maria: Vă mulțumim!

Dna. directoare: Și eu vă mulțumesc!

TRAIAN

III. ITINERARII DE VACANȚĂ

Marea...

Sebastian Ticu, clasa VI-a D

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Vacanța la mare a fost plină de aventuri și întâmplări neașteptate pentru mine și familia mea. Într-o dimineață senină, am hotărât să ne aventurăm într-o excursie cu barca în largul mării. Soarele strălucea puternic pe cer, iar valurile mării păreau să ne cheme într-o călătorie plină de surprize.

Pe drumul nostru, am zărit o stâncă imensă ce se ridica din apă. Cu toții eram fascinați de frumusețea ei sălbatică și de misterul pe care îl emană. În acel moment, am decis să ancorăm barca și să explorăm insula stâncoasă. În timp ce ne aventuram pe malurile abrupte, am găsit o peșteră ascunsă.

Cu inima bătând puternic de emoție, am intrat în peșteră și am descoperit un adevărat paradis subteran. Lumina soarelui pătrundea prin fisurile stâncoase, creând un joc fascinant de umbre și lumini. În adâncul peșterii, am găsit un mic izvor cu apă cristalină și un labirint de galerii ce păreau să ducă către locuri necunoscute.

Întreaga experiență a fost ca dintr-o poveste, iar amintirea acelei explorări ne-a însoțit pe tot parcursul vacanței. Cu inimile pline de bucurie și aventură, am pornit înapoi spre barcă, știind că această întâmplare va rămâne una dintre cele mai memorabile

de: Clara Maria Bidileci, clasa a VII-a B
experiențe ale vacanței noastre la mare.

Ilustrație

Prof. îndrumător: Adriana Marcea

Un apus de soare la mare

David Chiritescu, clasa VI-a D

Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Nisipul fin care îți acoperă picioarele precum o pătură călduroasă, valurile înspumate care se sparg în largul mării învolburate. Soarele își face loc printre norii pufoși.

În timp ce soarele coboară, culorile devin din ce în ce mai calde și primitoare cu nuanțele de roșu, galben și roz desprinse parcă dintr-un peisaj imaginat. Vântul care adie ușor, îți aduce mirosul sărat al mării pe lângă nas, iar norii par să prindă culorile spectaculoase ale apusului.

Totul te face să te simți ca într-un paradis adevărat. Un paradis natural creat de mama natură.

IV. ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE

Primul meu proiect

Maria Preda, clasa I D

Prof. îndrumător: Mirela Deaconu

La sfârșitul lunii februarie, la ora de comunicare în limba română, doamna învățătoare ne-a propus să realizăm proiectul "Cărticica mea cu animale". Ne-a explicat toți pașii necesari pentru a face proiectul. Ne-a spus că vom face, cu ajutorul părinților, o cărticică în care să prezentăm animalele preferate.

Scopul activității a fost de a demonstra că suntem capabili să realizăm un proiect și să adunăm într-o cărticică tot ce știm despre animalele preferate.

De asemenea, ne-a anunțat cât timp avem la dispoziție pentru a duce la bun sfârșit activitatea și ne-a asigurat de tot sprijinul dumneaei. Ne-a reamintit cât de importante sunt comunicarea, respectarea unui plan și lucrul în echipă.

Le-am spus părinților mei și aceștia au fost încântați de idee. Am făcut împreună un plan de realizare a proiectului: am stabilit ce animale vor apărea în cărticică, am ales imagini potrivite pe care le-am decupat și le-am lipit pe foi potrivite. Am scris sub fiecare imagine câte o propoziție despre animalul ilustrat. Tatăl meu m-a ajutat să concep coperta pe care am ilustrat-o cu un desen realizat de mine. Îmi este de mare ajutor cursul de pictură pe care îl frecventez la Palatul Copiilor din Craiova și nu mi-a fost greu să desenez.

La final, am legat foile și copertile pentru a obține cărticica.

A sosit și ziua cea mare. Am prezentat fiecare proiectul în fața clasei și în prezența doamnei Anamaria Vintilescu, bibliotecara școlii noastre. A fost foarte emoționant!

Doamna învățătoare ne-a încurajat să prezentăm cărticelele și colegilor de la clasele pregătitoare. Am răspuns cu bucurie acestei provocări și am fost copleșiți de aprecierile celor mici, dar și ale doamnelor învățătoare care ne-au primit cu drag.

A fost cea mai frumoasă experiență din viața mea de școlăriță și aștept cu nerăbdare următorul proiect.

30 martie 2024

Dragul meu jurnal,

A trecut ceva timp de când nu am mai stat de vorbă. Pot spune că-mi era dor să ne aflăm iarăși față în față și să povestim toate întâmplările prin care trecem și din care învățăm lucruri demne de povestit. Nu-i așa că și ție ți-a fost dor de mine?

Adevărul este că am fost destul de ocupată în ultimul timp cu lectura unei cărți despre o fetiță de vârsta mea care își găsisese locul ei magic într-un copac maiestuos în care se cățara în fiecare zi când se întorcea de la școală și rămânea acolo cu orele, admirând apusurile de soare, formele schimbătoare ale norilor și acoperișurile viu colorate ale căsuțelor din apropiere.

Acest copac părea că aruncase farmece asupra ei, atât de fericită se simțea acolo, dar nu știa întotdeauna de ce, astfel am fost curioasă să descopăr acest secret citind cartea aproape pe nerăsuflăte. Mi s-a părut interesantă ideea că fiecare avem un loc al nostru sau ar trebui să avem, în care să ne retragem ca să ne regăsim și ca să ne simțim în siguranță, așa că l-am căutat și eu pe al meu și mi-am dat seama că îl descoperisem de mult.

Dar tu, poți să-mi spui unde te simți cel mai bine? Tare aș vrea să știu. Să fie oare în sertarul biroului? Pe noptiera din dormitor? Sau în bibliotecă rătăcit printre cărți? Eu cred că te simți cel mai bine în brațele mele atunci când îți destăinui toate poveștile trăite sau citite și dorințele mele cele mai ascunse. Tu ești prietenul meu de încredere care mă ajută să înregistrez și să rememorez evenimentele și experiențele importante din viața mea.

Acum aș vrea să-ți povestesc despre acel loc magic pe care l-am descoperit într-una din vacanțele petrecute la bunici. Aceștia locuiesc într-o localitate la malul mării, cu străduțe înguste și pitorești presărate cu cafenele și restaurante primitive, unde aromele de pește proaspăt și mâncărurile tradiționale își întâmpină oaspeții. Casele văruiate în culori pastelate strălucesc sub razele soarelui ca un șirag de perle, iar florile din grădini emană parfumuri dulci și îmbietoare. Întotdeauna mi-a plăcut această așezare în care timpul pare că se oprește uneori, zilele se scurg mai greu, iar nopțile au un farmec aparte cu sunetul suav al muzicii care răzbate din spatele ferestrelor localurilor.

În vacanțele de vară petrecute acolo, de multe ori mergeam la o plajă de la marginea orașului, o fâșie de nisip, nu prea lată, ca o pânză aurie, scăldată de valurile mării care se rostogoleau molcom pe țărm șoptind povești vechi și aducând cu ele miresmele sărate ale mării. Iar pentru a ajunge în acest paradis, treceam printr-o pădure de stejari cu ramuri puternice, noduroase, cu coroana largă și bogată. Scoarța lor era de culoare brun-negricioasă, aspră, brăzdată adânc, în interiorul căreia se afla un microunivers de furnici și gândaci. Frunzișul bogat al acestora făcea umbră deasă prin care razele soarelui reușeau să pătrundă timid.

Cu fiecare pas, simțeam pulsul vieții în jurul meu. Păsările cântau, insectele zumzăiau, vântul aducea cu el miresme de flori și de pământ umed, semn că trebuia să mă opresc și să ascult simfonia naturii. După ce reușeam să ies din labirintul misterioaselor cărări, în fața ochilor mi se dezvăluia plaja sălbatică cu nisip fin și catifelat, modelat de vântul prietenos și de unduirea valurilor. Acest loc m-a atras ca un magnet și mă vrăjește de fiecare dată cu apusurile sale de soare, când cerul se colorează în nuanțe de portocaliu și mov și se oglindește în apele mării ca într-un tablou pictat de mâna unui adevărat maestru.

Avea acest soi de vrajă a lui. M-am minunat de ceea ce simțeam. Aveam un sentiment de libertate și de captivitate în același timp. Cum era posibil? Cum de simțeam atâta pace și atâta uimire? Cum putea o plajă să-mi trezească sentimente atât de puternice? Simțeam cu adevărat că sunt vie.

Acolo eram în siguranță și eram liberă să visez cu ochii deschiși la tot ceea ce aș fi putut face și totul îmi părea posibil, simțeam că sunt gata să înfrunt și să depășesc orice obstacol care mi-ar fi stat în cale. De fiecare dată când vacanța lua sfârșit și urma să plec, simțeam nevoia să iau cu mine acest loc, într-un fel. Și nu doar în suflet, ci să-l materializez cumva și să-l aduc în realitatea mea de dincolo de granițele temporale și geografice ale vacanței de vară.

Astfel, într-o zi am făcut o fotografie cu un apus de soare de un portocaliu viu de parcă norii de la orizont ardeau în vâlvătaii. Și această fotografie am pus-o pe noptiera mea. E imaginea cu care mă trezesc dimineața și adorm seară de seară. Iar acum, când o privesc, în timp ce îți scriu, nu văd doar o plajă sau pe mine cum stăteam în adierea vântului cu obrajii îmbujorați de bucurie și arși de soare, ci văd chiar zilele în care am început să privesc altfel viața.

Ce părere ai despre această aventură singuratică a mea? Ți-ar plăcea să mă însoțești într-o bună zi acolo? Cine știe...poate vei simți și tu la fel ca mine!

Pe curând,

Prietena ta cea mai bună

Pagină de jurnal 2

Alexandra Gaciu, clasa a V-a F

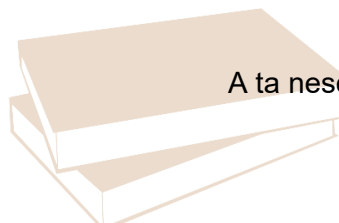
Prof. îndrumător: Nadia Șutelcă

Iubitul meu jurnal,

Pariez că ai prezis când aveam să-ți scriu. Oare de ce? Poate pentru că fac asta zilnic, același pix, aceeași încăpere, aceeași poveste plictisitoare. Uneori simt că m-am săturat. Că aș vrea să plec, să las totul în urmă și să dispar. M-am săturat să citesc cărți despre eroi trecând prin aventuri fantastice, înfruntând monștri și luptând pentru ceea ce îmi doresc, iar eu stau în pat citindu-mi cartea. Nu mai vreau să trăiesc prin intermediul poveștilor. Vreau să-mi fac povestea mea, să cutreier lumea întreagă în căutarea aventurilor. Vreau să simt fiorii unei noi provocări trecându-mi prin vene și vântul prin păr, vreau să trec peste cele șapte mări și șapte țări...

Dar apoi mă trezesc la realitate. O zi normală. Aceeași poveste banală. Dar nu-mi pierd speranța. Se va întâmpla, într-o zi. Toate la timpul lor. Până atunci am să învăț să mă bucur de lucrurile mici pe care ni le oferă viața. Cum ar fi o înghețată, o petrecere surpriză sau o excursie cu clasa. Acestea dau sarea și piperul vieții.

Promit că am să te țin la curent și nu am să exclud niciun detaliu, căci orice mică întâmplare îți poate pune un zâmbet pe buze.

A ta neschimbată până la schimbare,
Alexandra

Pagină de jurnal 3

Eliza Mihaela Stoenică, clasa a VIII-a B

Prof. îndrumător: Nadia Șutelcă

Dragul meu jurnal,

Te rog să nu te superi, dar astăzi te voi reține puțin mai mult ca de obicei ..! Nostalgia vremurilor calde mă trimite înapoi în amintiri de mult pecetluite din inima mea. Mi-e greu să recunosc că atunci când îmi întorc privirea-mi spre chipuri de mult lipsite de contur și locuri neclare, îmi înec gândurile încercând să le readuc la viață... căci timpul, cu a lui putere, și-a așternut amprenta asupra mea, însă nu voi uita niciodată de anii copilăriei. Așadar, am călătorit în timp!

După cum știi prea bine, eu și mama suntem la fel de pasionate de drumeții, iar această poveste pe care am să ți-o istorisesc, este una parcă scoasă din cărțile de basm! Am decis împreună să cutreierăm munții cei mai apropiați de noi, pentru a avea parte de o expediție precum obișnuiam în copilărie. Bagajele nu au fost o problemă pentru noi, fiindcă am avut unul singur, strict cu lucrurile necesare pentru a putea avea un drum cât mai ușor de parcurs. Am pornit la drum dis-de-dimineață,

pe când pleoapele mele încă tânjeau după somn, iar geana zilei abia mijea, oferind raze plăpânde asupra noastră.

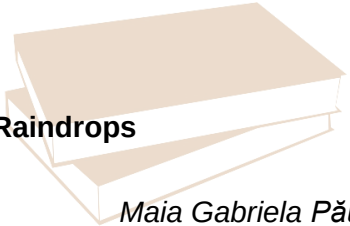
Contrar așteptărilor mele, drumul nu a fost pe atât de obositor pe cât credeam. Tranziția de la peisajul de câmpie la cel de munte mi-a adus la cunoștință că natura este o pictură în continuă schimbare, precum noi, ființele muritoare. Cărările șerpuite formau drumul spre necunoscut, spre noi târmuri, ceea ce m-a fascinat complet, întrucât am putut observa cu ușurință fiecare detaliu al peisajului împietrit în trecut...

Sensibilitatea cadrului era accentuată de sătucurile părăsite, băncuțele goale și curțile cu o tăcere asurzitoare, care au trezit în mine mii și mii de gânduri fără răspuns, ogrăzile prăfuite și trecătorile bătătorite de timp fiind o simplă amintire din sufletul satului, iar acum și din al meu. Pomii înfloriți mă împodobeau cu flori și miresme îmbietoare, făcându-mă să respir adânc, parcă încercând să păstrez în memorie aroma, până obrajii mi se făceau de culoarea cireșelor.

Și, cum era de așteptat, nu am găsit pe nimeni altcineva în acel sătuc. Eu și mama transformându-ne în doi arheologi amatori, încercând să descifrăm tainele aceluia ținut fortificat.

Pe când apusul și-a așternut culorile asupra cerului, iar viețuitoarele se ascundeau, mii de flori mi-au străpuns inima, freamătul vieții fiind în palma mea precum o simplă floare, la fel de fragilă, iar copilăria mea fiind acum o simplă poveste de adormit copii.

Destul pentru astăzi, îmi pare bine că am vorbit cu tine și de-abia aștept să ne vedem data viitoare!

Raindrops

Maia Gabriela Păun-Oprescu, clasa a VII-a A

Prof. îndrumător: Raluca Nechita

I am the moment, I am energy, I am turmoil or a silent scream in pain. I often wonder what I am? What changes me? And I feel that I am the connection between elements, I have life, and I take on various harmonious or negatively charged, crystalline or stormy forms.

My thoughts wander to the moment when I was a cloud, listening to the soothing music of the sky, and I became the benevolent raindrop, bringing life, the beginning of all things, nourishment to the earth.

And a gentle breeze, like a undulating melody, changed my mood, and I became joyous. Descending in a waltz-like rhythm, I brought grace and emotion, celebrating love.

I let myself be carried by my own story on the land of music.

I watched as my sisters, millions of raindrops, in perfect harmony found their echo in each other, embraced in a waltz.

I speak with myself and wonder about the music that made me crystal, and the answer didn't hesitate to appear. A lullaby replaced the realm of love with tenderness and purity, and I took diamond glimmers next to the mother nursing her child, singing lovingly.

Here, I would have stayed for eternity. Just us, forgetting the rest of the world. The music that lulled the child intoxicated me, and angels reflected in me.

Yet I have been turbulent and shackled, a droplet torn from the music of the sea that screams in horror of the drowning, of the pain of depths that conceal secrets.

And blackened was my heart by the mournful song of the mother losing her child.

So, I return to the beginnings.

I head towards the rustling of trees and the chirping of birds, back to the music of nature that sets me free. It bestows upon me the sought-after melody, gifts me a soul of raw green, and I hear the music of the stars in the sky.

Mother Nature, with her silence and divine music, heals me, connecting me with the life force of the Universe.

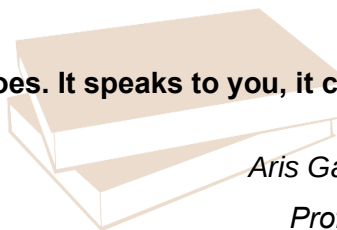
And now I know what I am.

I am life, I am death. I am the trees, the plants, the birds that soar freely in the sky.

I am peace, I am the storm, I am the rain, the sun, and the earth.

I am just a drop of water that music turns into a rainbow.

That's what good music does. It speaks to you, it changes you

Aris Gabriel Ravigan, clasa a V-a E

Prof.îndrumător: Raluca Nechita

I think music is healing. It's an explosive expression of humanity, it's something we are all touched by. No matter who we are, everyone loves music. Sometimes, where words fail, music speaks. It washes away from the soul the dust of everyday life.

I think good music brings a new experience in our lives, of happiness and magic, and inspires the change. Yes, music is energy and inspiration.

Sometimes, when I listen to good music, I fly to another world, where my body feels great and my mind is full of emotion.

What role does music in human life? I don't know how many times have you put this question, but I know that music has a lot of roles in human life. For example, when you are stressed out, listening to certain songs simply removes yourself from stress, and when you're in love and don't know how to express yourself, a song can express that for you.

Music is one of the most important elements of our lives. It is what defines us, which helps us to survive and to balance our emotional state.

Today, while listening to a soothing music, I remembered my mother, while she was singing a lullaby for me, with tenderness and purity, the real love of all. Yes, I would have stayed there for eternity, just us forgetting the rest of the world. That music brought angels around me and I imagined to be a rainbow in God's hands.

Place your hand on your chest and feel your heart beating faster: Boom! Boom!...Boonm! Boom! That is the divine feeling that celebrates love. I was given the pleasure to be in front of you and talk about all the emotions expressed by this type of music, but let me tell you, before I go that I also like hip-hop music, pop music, rock music and more.

We will not have a happy life without music!

Monologul meu pentru concursul Speak Out

*Andrei Stoian, clasa a VIII-a C
Prof. îndrumător: Raluca Nichita*

Life is an adventure full of questions and today I have 3 of them in my mind.

The first : to be? Or not to be? That is the question.

The first human who has put this question was Hamlet, the unhappy prince of Denmark.

Unhappy, Unhappy but he was a prince and he didn't have to answer the question.

The second one is : She loves me? She loves me not. But let's ask the flower this question.

(Then I proceed to take a flower out of my hat and tear its pedals off asking with each pedal I tear if she loves me or not)

...Anyways

And the third question which is even more deep and even more troubling: To Take or not to take?

To take what? To take what it can be taken. To take means: To have a mansion, 8 rooms, a pool, warm water and cold water

Not to take : To have an apartment, 2 rooms, bathroom, warm water, cold water.

Warm water in the summer and the cold water during the winter.

To take: To have a nice car and a beautiful wife!

Not to take : The bus and not even having a girlfriend

(I start laughing silently) Damn you Hamlet. You took the easiest question: To be or not to be and you left us with the hardest one: To take or not to take.

Știați că...

Filip Mîndrilă, clasa a II-a F

Prof. îndrumător: Raluca Diaconu Dinu

1...în thailandeza, cifra 5 se spune "ha"? Atunci când vor să scrie "hahaha", thailandezii aleg adesea să scrie 555.

2....poți vedea curcubeul doar dacă ești întors cu spatele la soare? Curcubeul apare drept în fața soarelui, atunci când picaturile de ploaie reflectă razele de lumină.

3. ...oamenii au 50% din ADN în comun cu bananele?

4. ...melcul are peste 25 000 de dinți?

5.Antarctica este singurul continent fără șerpi?

Probleme pregătitoare pentru Olimpiada de lingvistică

Darius Andrei Zanfirescu, clasa a VII-a B

Profesor îndrumător: Daniela Toma

Problema I (Limba letonă)

Se dau următoarele cuvinte din limba letonă și traduceri lor în limba română.

- un cățel=suns
- două pisici=divi kaķi
- o pisică=kaķis

Traduceți:

- doi=
- doi căței=

Problema II (Limba suedeză)

Se dau următoare propoziții din limba suedeză și traduceri lor în limba română.

- eu caut=jag letar efter
- tu cauți=du letar efter

Traduceți:

- eu=
- tu=
- a căuta=

Rezolvări:

Problema I

- doi=divi
- doi câini=divi suni

Problema II

- eu=jag
- tu=du
- a căuta=letar efter

Curiozități literare

Andrei Giubega, clasa a II-a F

Prof. îndrumător: Diaconu Dinu Raluca

❖ Știi că... un haiku este o poezie formată din 3 versuri, din care primul vers are 5 silabe, ultimul vers are tot 5 silabe, iar al doilea vers are 7 silabe?

Iată un exemplu:

E Școala "Traian" -

Poartă spre minți deschise,

Strădanie, da!

❖ Știi că...un acrostih este o poezie sau o strofă în care literele inițiale ale versurilor, citite vertical, alcătuiesc un cuvânt sau o propoziție?

Iată un exemplu:

S- Stea

O- Oranj

A- Arzătoare

R- Răsare

E- Energic

V. COLȚUL OLIMPICILOR

Bravo, copii! Suntem mândri de voi și vă admirăm pentru efortul, timpul și energia pe care le-ați investit în pregătirea voastră! Vă felicităm pentru rezultatele excepționale pe care le-ați obținut la olimpiadele școlare și acest an școlar!

Le mulțumim colegilor noștri care v-au descoperit talentul și v-au încurajat pasiunea!

Vă mulțumim că alegeți să construim împreună o școală a încrederii care își valorizează toți elevii și le oferă pregătire pentru viață, pentru viitor!

Diana Brătucu - director

Nr. crt	Nume elev	Clasa	Profesor îndrumător	Denumire olimpiadă	Etapa	Premiul
1	Radu Sorescu	a V-a F	Olivia Bercea	Olimpiada de Matematică	județeană	premiul I și calificare la etapa națională
2	Radu Cîrstea	a V-a F	Olivia Bercea	Olimpiada de Matematică	județeană	premiul al II-lea
3	Tudor Ivan	a V-a F	Olivia Bercea	Olimpiada de Matematică	județeană	mențiune
4	Adrian Vanță	a V-a F	Olivia Bercea	Olimpiada de Matematică	județeană	mențiune
5	Alexandru Ghinea	a V-a B	Delia Popescu	Olimpiada de Matematică	județeană	mențiune
6	Andra Dobre	a VIII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada de Limba și literatura română	județeană	premiul al III-lea
7	Riana Badea	a VIII-a D	Anca Radu	Olimpiada de Limba și literatura română	județeană	premiul al III-lea
8	Ioana Cîrîină	a VIII-a C	Daniela Toma	Olimpiada de Limba și literatura română	județeană	mențiune
9	Maia Păun-Oprescu	a VII-a A	Nadia Șutelcă	Olimpiada de Limba și literatura română	județeană	mențiune
10	Mara Scarlat	a VII-a E	Nadia Șutelcă	Olimpiada de Limba și literatura română	județeană	mențiune
11	Ștefania Ilie	a VII-a E	Nadia Șutelcă	Olimpiada de Limba și literatura română	județeană	mențiune
12	Alexandra Gaciu	a V-a F	Nadia Șutelcă	Olimpiada de Limba și literatura română	județeană	mențiune
13	Antonia Udrea	a VI-a D	Mirela Stancu	Olimpiada de Limba și literatura română	județeană	mențiune
14	Rareș Răchițeanu	a VIII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada de Limba și literatura română	județeană	mențiune
15	Ana Cristea	a V-a E	Mirela Stancu	Olimpiada de Limba și literatura română	județeană	mențiune
16	Miruna Dragomir	a VI-a C	Nadia Șutelcă	Olimpiada „Lectura ca Abilitate de Viață”	județeană	premiul al II-lea și calificare la etapa națională
17	Radu Sorescu	a V-a F	Nadia Șutelcă	Olimpiada „Lectura ca Abilitate de Viață”	județeană	mențiune
18	Sara Dragomir	a VII-a A	Nadia Șutelcă	Olimpiada „Lectura ca Abilitate de Viață”	județeană	mențiune
19	Miruna Burcă	a V-a A	Daniela Toma	Olimpiada „Lectura ca Abilitate de Viață”	județeană	mențiune
20	Alexandru Ducu	a VIII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada „Lectura ca Abilitate de Viață”	județeană	mențiune
21	Andra Dobre	a VIII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada „Lectura ca Abilitate de Viață”	județeană	mențiune
22	Teodora Constantinescu	a VI-a A	Mirela Stancu	Olimpiada „Lectura ca Abilitate de Viață”	județeană	mențiune
23	Roberta Tîrîș	a VI-a A	Mirela Stancu	Olimpiada „Lectura ca Abilitate de Viață”	județeană	mențiune

Nr. crt	Nume elev	Clasa	Profesor îndrumător	Denumire olimpiadă	Etapă	Premiul
24	Anastasia Moțățeanu	a VI-a A	Mirela Stancu	Olimpiada „Lectura ca Abilitate de Viață”	județeană	mențiune
25	Natalia Tudorache	a VI-a D	Mirela Stancu	Olimpiada „Lectura ca Abilitate de Viață”	județeană	mențiune
26	Alexandru Ducu	a VIII-a A	Mirela Stancu Ionuț Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	premiul I și calificare la etapa națională
27	Ingrid Băltărețu	a V-a A	Daniela Toma I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	premiul al II-lea și calificare la etapa națională
28	Miruna Burcă	a V-a A	Daniela Toma I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	premiul al II-lea și calificare la etapa națională
29	Anastasia Moțățeanu	a VI-a A	Mirela Stancu I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	premiul al III-lea și calificare la etapa națională
30	Izabela Cococi	a VII-a B	Daniela Toma I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	mențiune
31	Maria Caușil	a VII-a B	Daniela Toma I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	mențiune
32	Rebeca Epure	a VIII-a C	Daniela Toma I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	mențiune
33	Anastasia Samfira	a VIII-a C	Daniela Toma I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	mențiune
34	Mălina Ungureanu	a VI-a C	Nadia Șutelcă I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	mențiune
35	Emilia Vreju	a V-a F	Nadia Șutelcă I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	mențiune
36	Andra Dobre	a VIII-a A	Mirela Stancu I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	mențiune
37	Evelyn Stancu	a VI-a A	Mirela Stancu I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	mențiune
38	Roberta Tîrîș	a VI-a A	Mirela Stancu I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	mențiune
39	Teodora Constantinescu	a VI-a A	Mirela Stancu I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	mențiune
40	David Cercel	a VI-a A	Mirela Stancu I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	mențiune
41	Natalia Tudorache	a VI-a D	Mirela Stancu I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	mențiune
42	Antonia Udrea	a VI-a D	Mirela Stancu I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	mențiune
43	Ana Samfira	a VI-a D	Mirela Stancu I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	mențiune

Nr. crt	Nume elev	Clasa	Profesor îndrumător	Denumire olimpiadă	Etapa	Premiul
44	Riana Badea	a VIII-a	Anca Radu I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	mențiune
45	Natalia Trașcă	a VI-a B	Anca Radu I.Pătularu	Olimpiada Cultură și Spiritualitate Românească	județeană	mențiune
46	Sorin Mîțică	a VIII-a C	Cristina Zuican	Olimpiada de Limba germană	județeană	premiul I
47	Rebeca Epure	a VIII-a C	Cristina Zuican	Olimpiada de Limba germană	județeană	premiul al II-lea
48	David Vancea	a VIII-a C	Cristina Zuican	Olimpiada de Limba germană	județeană	premiul al III-lea
49	Maia Păun-Oprescu	a VII-a A	Raluca Nechita	Olimpiada de Limba engleză	județeană	mențiune
50	Eduard Curea	a VII-a A	Raluca Nechita	Olimpiada de Limba engleză	județeană	mențiune
51	Sofia Dina	a VII-a A	Raluca Nechita	Olimpiada de Limba engleză	județeană	mențiune
52	Ștefania Bănescu	a VIII-a C	Raluca Nechita	Olimpiada de Limba engleză	județeană	mențiune
53	Ioana Cîrțînă	a VIII-a C	Raluca Nechita	Olimpiada de Limba engleză	județeană	mențiune
54	Andra Dobre	a VIII-a A	Daniela Velicescu	Olimpiada de Limba engleză	județeană	mențiune
55	Bianca Diaconu	a VII-a E	Daniela Velicescu	Olimpiada de Limba engleză	județeană	mențiune
56	Mara Scarlat	a VII-a E	Daniela Velicescu	Olimpiada de Limba engleză	județeană	mențiune
57	Cristiana Ciobanu	a VII-a B	Daniela Velicescu	Olimpiada de Limba engleză	județeană	mențiune
58	Tania Iordache	a V-a F	Nadia Șutelcă	Olimpiada Națională de Lingvistică	județeană	premiul al III-lea
59	Dragoș Stîngă	a VIII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională de Lingvistică	județeană	premiul al III-lea
60	Ingrid Băltărețu	a V-a A	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Lingvistică	județeană	mențiune
61	Miruna Burcă	a V-a A	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Lingvistică	județeană	mențiune
62	Sophia Turea	a VII-a A	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Lingvistică	județeană	mențiune
63	Marius Diaconu	a VI-a E	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Lingvistică	județeană	mențiune
64	David Gheorghe	a VI-a E	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Lingvistică	județeană	mențiune
65	Alexandru Darius	a VIII-a C	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Lingvistică	județeană	mențiune
66	Andrei Ogarcă	a VIII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională de Lingvistică	județeană	mențiune
67	Rareș Răchițeanu	a VIII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională de Lingvistică	județeană	mențiune
68	Sofia Nițu	a VI-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională de Lingvistică	județeană	mențiune
69	Aron Apostolache	a VI-a C	Nadia Șutelcă	Olimpiada Națională de Lingvistică	județeană	mențiune

Zbor infinit (Online) = ISSN 2559 - 0324

ISSN-L 2559 - 0324

Pagina Revistei: www.scoala-traian.ro/revista-scolii/

Editor: Școala Gimnazială "Traian" Craiova

Str. Principatele Unite, Nr. 7, Craiova, Dolj, 200138

Telefon/Fax: 0251599561

E-mail: contact@scoala-traian.ro

Facebook.com/scoalatraiancv

